

Janovic Tomáš (1937): Rozprávka o kúzelníckej paličke, Moja mama, Moja knižnica :)

Obsah

- Rozprávka o kúzelníckej paličke
- Moja mama
- Moja knižnica

Rozprávka o kúzelníckej paličke

Bol raz jeden tato.

Zlato? Ale ba!

Nestará sa o nás,
iba o seba.

Stále pozde chodí
domov z roboty.

A čo mama? Tá mu
letí oproti.

Aj včera prišiel neskoro domov a viete, čo povedal? Vraj cestou stretol kúzelníka Colliniho a ten mu požičal svoju kúzelnícku paličku. Preto sa vraj omeškal!

Tato, ty si mával

lepšie výmysly!

Výmysly ti vari
z hlavy vymizli?

Za veľa to, tato,
včera nestálo.

Vonku svitá... A tu
čo sa nestalo:

Do izby k nám tato
vošiel s paličkou.

S akou? Ale s takou
celkom maličkou.

Tri razy ňou mávol
a už oblúkom

frnk-brnk jeho dcéry
letia oblokom.

Pod nami je hrmot
mestskej dopravy,

ktorá všetky deti
do školy dopraví.

My však letíme si
pekne vo vzduchu.

Také putovanie
nemá poruchu.
Letíme si ako
húsky vo vetre.
Neprefúkne nás ten
vietor cez svetle.
Zrazu mama frnk-brnk
letí povedľa.
Nad Carltonom práve
rožok dojedla.
(Inak bez raňajok
chodí do práce.)
A mňa, malú Táňu,
čaká prvá c.
Cez oblok ta frnk-brnk
vletím ako vták.
A ja, veľká Kata,
frnk-brnk práve tak.
Mňa však čaká zase
slávna ôsma d.

Vletím do nej, vletím

v plnej paráde.
Máš ty ale, tato,
skvelé nápady!
Taká cesta všetkých
dobře naladí.

A preto vieš, čo ti povieme? Nevráť kúzelníkovi Collinimu jeho kúzelnícku paličku a môžeš sa živiť tak, že budeš deti dopravovať do školy a rodičov do práce. Mama ti ušije krásnu modrú čapicu s nápisom „Tato-zlato, výpravca“ a my budeme predávať cestovné lístky. A nemusíš už toľko písať a písať...

A čo, prosím, na to
ten náš tato-zlato?
Mávol rukou nad nami
a živí sa - rýmami!

Moja mama

Moja mama rada pletie
a nikdy nič nepopletie.
Stráži totiž očkám očka.
Kto je dobrý, ten sa dočká.

Pletie v zime, pletie v lete
ako nikto v celom svete.
Pletie, pletie a jej ihly
keď sa mihli, všetko stihli.

Moja knižnica

Bezočivá malá osa
odletela z môjho nosa
do knižnice. A už sedí
dakde v kúte abecedy.

Prehltla „r“ -

je z nej rosa.

Prehltla „k“ -

je z nej kosa.

Prehltla „b“

už je bosá.

To len preto, že tá osa
odletela z môjho nosa.